

'Point Blank' ontroerend en bij vlagen zeer komisch

AMSTERDAM Het gegeven is even absurd als invoelbaar. Een jonge vrouw (Nada Gambier) weet niet wat ze met haar leven wil - er zijn te veel strategieën, ze is doodsbang de verkeerde keuze te maken - en is daarom op reis gegaan met haar camera die tot 85 keer kan inzoomen. Ze maakte duizenden foto's van mensen achter ramen, op straat, in cafés en probeert in die eclectische chaos antwoorden te vinden door de beelden in haar computer te ordenen in folders en subfolders van subfolders.

Op haar aanwijzing klikt regisseur Edit Kaldor, een Hongaarse die vanuit Amsterdam werkt en vooral internationaal naam heeft gemaakt, foto's aan, die vervolgens op schermen te zien zijn. Gambier vertelt ons wat ze erbij denkt. Naturel en op haar gemak, en door de volstrekte puurheid en naïviteit waarmee ze het onvoorspelbare leven probeert te voorspellen ook ontroerend kwetsbaar en bij vlagen zeer komisch.

Moet ik alleen blijven of

gaan samenwonen? De talloze snapshots van onbekenden leren haar dat alleen zijn vrijheid geeft en samen zijn geborgenheid maar ook strijd, onzekerheid en afhankelijkheid. De eenzaamheid - de lege blik in de ogen - ziet ze bij zowel singles als doubles terug. De conclusie lijkt evident.

Point Blank is een pakkend verhaal over isolement en de duizelingwekkende grootsheid van het leven. Wanneer weet je welk 'verhaal' jouw verhaal is of was? De vorm is origineel - hij houdt het midden tussen een theatertekst, een dagboek, een lezing en een voice-over bij een film - en weerspiegelt de gemoedstoestand van de hoofdpersoon perfect. Zij is voyeurisme in het kwadraat, intiem en tegelijk afstandelijk in haar pogingen toeval en intuïtie te bevatten.

Mirjam van der Linden

Point Blank. Concept en regie: Edit Kaldor. Foto's: Frank Theys. 6/12, Rotterdamse Schouwburg. Theater Kikker Utrecht (27, 28 maart), De Brakke Grond Amsterdam (2, 3 mei). Tournee.